

Pozwany zawiadomiony o terminie rozprawy nie stawił się na rozprawę wyznaczoną na dzień 20 marca 2019 roku, nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności i nie złożył żadnych wyjaśnień.

Przewodniczący ogłosił wyrok zaoczny.

Przewodniczący Protokolant

Sygn. akt: I C 1873/18 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Leszek Bil
Protokolant:	sekr. Patrycja Zygmuntowicz

po rozpoznaniu w dniu 20 marca 2019 r. w Szczytnie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.C.A z siedzibą w Luksemburgu

przeciwko M. O.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 1873/18 upr

Uzasadnienie wyroku zaocznego

Powód (...) S.C.A. z siedzibą w Luksemburgu wniósł w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozew przeciwko M. O. o zapłatę kwoty 750,- zł wraz z odsetkami umownymi od dnia 28.10.2015r. oraz o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 27.09.2015r. pożyczkodawca zawarł z pozwanym umowę pożyczki gotówkowej nr (...) w której pozwany zobowiązał się zwrócić pożyczoną kwotę do dnia 27.10.2015r. pozwany nie zwrócił pożyczki, co spowodowało powstanie wymagalnego zadłużenia na które składa się pożyczona suma 600 zł oraz prowizja 150zł. Powód nabył przedmiotową wierzytelność w drodze umowy cesji z dnia 28.12.2016r. o czym poinformował pozwanego..

Postanowieniem z dnia 9 listopada 2018r. w sprawie VI Nc-e (...) Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Szczytnie jako sądowi ogólnie właściwemu w sprawie.

Powód przedłożył pełnomocnictwo oraz wyciąg z rejestru Handlowego i Spółek.

Pozwany M. O. nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę, nie złożył odpowiedzi na pozew, ani w inny sposób nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Wobec faktu, iż pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę, nie złożył odpowiedzi na pozew, ani w inny sposób nie zajął stanowiska w sprawie, zaszyły warunki do wydania wyroku zaocznego – zgodnie z treścią art. 339 § 1 k.p.c. Według treści § 2 wskazanego przepisu, sąd przyjmuje za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości. W niniejszej sprawie Sąd konstruując podstawę faktyczną powództwa w oparciu o twierdzenia powoda, powziął wątpliwości co do zasadności żądania powoda. Podstawa faktyczna zawarta w tych twierdzeniach jest bowiem niepełna. Twierdzenia powoda zawierają jedynie wskazanie iż pozwanemu została udzielona pożyczka przez pożyczkodawcę na podstawie umowy z dnia 27.09.2015r. na okres do dnia 27.10.2015r. Nie wskazał jednak powód innych istotnych okoliczności w tym choćby tego kiedy, w jaki sposób i przez kogo kwota pożyczki została pozwanemu wypłacona. Nie ma w pozwie twierdzeń co do szczegółów pożyczki w tym warunków spłaty i oprocentowania. Wątpliwości budzi w tych warunkach skuteczność cesji.

Twierdzenia powoda nie są zatem wystarczającą podstawą do wydania wyroku zaocznego również z uwagi na konieczność ich konfrontacji z bezwzględnie obowiązującymi przepisami prawa (kredyt konsumencki, klauzule abuzywne, przedawnienie).

Co istotne, powód pomimo powołania się na dowody z dokumentów - w postaci umowy pożyczki, potwierdzenia udzielenia pożyczki, cesji wierzytelności, zawiadomienia po o przelewie - żadnego z tych do dowodów nie przedłożył.

Zgodnie z przepisem art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na stronie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zgodnie z art. 3 i 232 kpc strony obowiązane są przedstawić dowody na poparcie swoich twierdzeń. Powód nie przedstawił Sądowi żadnych dowodów.

Sąd nie ma natomiast obowiązku zarządzania dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzania z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96). W związku z powyższym, jeżeli materiał dowodowy zgromadzony przez strony nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych, sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z nieudowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów.

Wobec nieprzedłożenia przez powoda jakichkolwiek dowodów, w tym umowy pożyczki, Sąd na podstawie art. 6 k.c. powództwo oddalił.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn powoda,
3. za 14 dni lub z apelacją

S., dnia 9 kwietnia 2019 roku